

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Austria) — Gentcho Pavlov, Gregor Famira przeciwko Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Sprawa C-101/10) ⁽¹⁾

(Stosunki zewnętrzne — Układy stowarzyszeniowe — Uregulowanie krajowe wykluczające przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej wpis obywateli bułgarskich na listę aplikantów adwokackich — Zgodność takiego uregulowania z zakazem wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do warunków pracy, przewidzianym w układzie stowarzyszeniowym WE–Bułgaria)

(2011/C 269/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gentcho Pavlov, Gregor Famira

Strona pozwana: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Wykładnia art. 38 ust. 1 Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony (Dz.U. L 358 z dnia 31.12.1994 r., s. 3) — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do warunków pracy — Zgodność z tym przepisem uregulowania krajowego wykluczającego przed przystąpieniem Bułgarii do Unii Europejskiej wpis obywateli bułgarskich na listę aplikantów adwokackich — Bezpośrednia skuteczność tego przepisu

Sentencja

Zasadę niedyskryminacji określoną w art. 38 ust. 1 tiret pierwsze Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, zawartego i zatwierzonego w imieniu Wspólnot decyzją 94/908/EWWiS, WE, Euratom Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stała ona na przeszkodzie przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej przepisom państwa członkowskiego, takim jak ujęte w § 30 ust. 1 i 5 Österreichische Rechtsanwaltsordnung (austriackiej ordynacji adwokackiej) w brzmieniu mającym zastosowanie do sporu przed sądem krajowym, na mocy których obywatel bułgarski ze względu na nałożoną przez te przepisy przesłankę związaną z obywatelstwem nie mógł uzyskać wpisu na listę aplikantów adwokackich ani w konsekwencji zaświadczenia o uprawnieniu do reprezentowania przed sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Patrick Kelly przeciwko National University of Ireland (University College, Dublin)

(Sprawa C-104/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywy 76/207/EWG, 97/80/WE i 2002/73/WE — Dostęp to kształcenia zawodowego — Zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn — Odrzucenie kandydatury — Dostęp kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe do informacji dotyczących kwalifikacji innych kandydatów)

(2011/C 269/19)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Patrick Kelly

Strona pozwana: National University of Ireland (University College, Dublin)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć (Dz.U. 1998, L 14, s.6), art. 4 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, s. 40) i art. 3 dyrektywy 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG (Dz.U. 269, s.15) — Kandydat, który nie uzyskał dostępu do kształcenia zawodowego i który zarzuca naruszenie zasady równego traktowania — Wniosek o uzyskanie dostępu do informacji na temat kwalifikacji innych kandydatów

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 97/80/WE Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć należy dokonywać w ten sposób, że nie uprawnia on kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe, który uważa, że odmówiono mu dostępu do takiego kształcenia z uwagi na nieprzestrzeganie zasady równego traktowania, do uzyskania informacji posiadanych przez organizatora rzeczowego kształcenia dotyczących kwalifikacji innych kandydatów ubiegających się o takie kształcenie, tak aby był on w stanie przedstawić zgodnie z omawianym przepisem „fakty, z których można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji”.

Nie można jednak wykluczyć, że odmówienie przez stronę pozwaną dostępu do informacji w kontekście przedstawiania takich faktów może zagrozić realizacji celu wytyczonego przez omawianą dyrektywę, a tym samym pozbawić zwłaszcza art. 4 ust. 1 teje dyrektywy jego skuteczności (effet utile). Do sądu krajowego należy weryfikacja, czy tak jest w przypadku sprawy w postępowaniu głównym.

- 2) Wykładni art. 4 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy lub art. 1 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę 76/207 należy dokonywać w ten sposób, że nie uprawniają one kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe do uzyskania informacji posiadanych przez organizatora rzeczonego kształcenia dotyczących kwalifikacji innych kandydatów na takie studia ani dlatego że kandydat ten uważa, iż nie miał dostępu do rzeczonego kształcenia „na podstawie takich samych kryteriów” jak inni kandydaci oraz że stał się przedmiotem dyskryminacji ze względu na płeć, o której mowa w tymże art. 4, ani dlatego że kandydat ten twierdzi, że stał się przedmiotem dyskryminacji ze względu na płeć, o której mowa w omawianym art. 1 pkt 3, jeżeli chodzi o dostęp do tego kształcenia zawodowego.
- 3) W przypadku gdy kandydat ubiegający się o kształcenie zawodowe może powołać się na dyrektywę 97/80, aby uzyskać informacje będące w posiadaniu organizatora tego kształcenia dotyczące kwalifikacji innych ubiegających się o to kształcenie kandydatów, na to prawo dostępu mogą mieć wpływ normy prawa Unii dotyczące poufności.
- 4) Obowiązek przewidziany w art. 267 ust. 3 TFUE nie ulega zmianie w zależności od tego, czy w danym państwie członkowskim funkcjonuje kontrydiktoryjny, czy też inkwizycyjny system prawa.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.10

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) przeciwko Beneo Orafti SA

(Sprawa C-150/10) (¹)

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Charakter i zakres kwot przejściowych przydzielonych przedsiębiorstwu produkującemu cukier — Możliwość skorzystania przez przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc restrukturyzacyjną w roku gospodarczym 2006/2007 z przydzielonej mu kwoty przejściowej — Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i kary w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań podjętych w ramach planu restrukturyzacji — Zasada ne bis in idem)

(2011/C 269/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Strona pozwana: Beneo Orafti SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładni art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiającego środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002 (Dz.U. L 89, s. 11) — Wykładni art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42) — Wykładni art. 26 i 27 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 176, s. 32) — Charakter i zakres kwot przejściowych przydzielonych przedsiębiorstwu produkującemu cukier — Zgodność z przepisami unijnymi przydziału kwoty przejściowej przedsiębiorstwu korzystającemu z pomocy restrukturyzacyjnej w roku gospodarczym 2006/2007 — Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i kary w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań podjętych w ramach planu restrukturyzacji

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej należy interpretować w ten sposób, że zawarty w nim termin „kwota” obejmuje również kwoty przejściowe, o których mowa w art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiającego środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 320/2006 należy interpretować w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym wspomniane w tym przepisie zobowiązanie zrzeczenia się kwoty mającej zastosowanie do produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, przydzielonej temu przedsiębiorstwu, którą to przedsiębiorstwo z kolei przydzieliło jednej lub kilku swoim fabrykom, staje się skuteczne z dniem, w którym — mając na uwadze informacje przekazane mu lub opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — przedsiębiorstwo, które podejmuje to zobowiązanie, jest w stanie dowiedzieć się jako przedsiębiorstwo zachowujące zwykłą staranność, że zdaniem właściwych władz spełnione są warunki uzyskania pomocy restrukturyzacyjnej określone w art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 26 ust. 1 i art. 27 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 oraz art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, iż produkcja taka jak ta, której dotyczy sprawa przed sądem krajowym, przy założeniu, iż jest sprzeczna ze wspomnianym w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 320/2006 zobowiązaniem zrzeczenia się kwoty mającej zastosowanie do produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, przydzielonej temu przedsiębiorstwu, którą to przedsiębiorstwo z kolei przydzieliło jednej lub kilku swoim fabrykom, może prowadzić do zwrotu pomocy, nałożenia kary i pobrania opłaty